

285

ПОСТАНОВА № 238Ін90

ПЛЕНУМУ ВЕРХОВНОГО СУДУ УРСР

ВІД 15 червня 1990 року

Пленум Верховного Суду УРСР
під головуванням

Голови Верховного Суду УРСР - Якименка О.Г.

З участю В.О.Прокурора УРСР - Прика В.М.

при секретарі Пленуму,
члені Верховного Суду УРСР - Маляренку В.Т.

розглянув протест Прокурора УРСР по справі Стуса В.С.

Вироком Київського обласного суду від 7 вересня 1972 року

СТУСА Василя Семеновича, 1938 року народження,
українця, з вищою освітою, старшого інженера
відділу технічної інформації республіканського
об'єднання "Укрортехбудматеріали", несудимого,-

засуджено за ч.1 ст.62 КК УРСР на 5 років позбавлення волі у ви-
правно-трудовій колонії суворого режиму із засланням на 3 роки.

Ухвалою судової колегії в кримінальних справах Верховного
Суду УРСР від 16 листопада 1972 року вирок залишено без змін.

Стуса визнано винним у тому, що він на протязі з 1963 року по
січень 1972 р. на ґрунті антирадянських переконань і незадоволення
існуючим в СРСР державним та суспільним ладом, з метою підриву
і послаблення радянської влади систематично виготовляв, зберігав
та розповсюджував письмові документи, що порочили радянський дер-
жавний та суспільний лад, а також займався антирадянською агіта-
цією в усній формі.

Зокрема, Стус як в письмовій, так і в усній формі зво-
див наклепи на умови життя і побуту радянських людей, конституцію
СРСР, КПРС, радянське правосуддя і діяльність державних установ,
політику радянської влади по колективізації сільського господарства
і по відношенню до творчих працівників, виступав на захист тих окре-
мих осіб, які притягувались до кримінальної відповідальності за
антирадянську діяльність, в образливій формі висловлювався на адресу
засновника радянської держави, стверджував про неможливість побудо-
ви комунізму в СРСР, вихваляв демократію капіталістичних країн,
буржуазних націоналістів та літераторів, що проявляли ворожість
до радянського суспільства.

З ОРИГІНАЛОМ ЗГІДНО
в протесті поставлено питання про забезпечення судових рішень
та закриття справи в відсутності документального складу злочину.
документального забезпечення
Верховного Суду України

15.06.90

Заслухавши доповідь члена Верховного Суду УРСР Драги В.П., прокурора, підтримавшого протест, перевіривши матеріали справи, Пленум вважає, що протест підлягає задоволенню.

Стус на попередньому слідстві та в судовому засіданні винним себе в проведенні антирадянської агітації не визнав і, не заперечуючи фактів виготовлення, зберігання та розповсюдження віршів, листів та інших письмових творів тверджував, що в таких документах, а також допущених ним усних висловлюванням відобразились тільки окремі явища радянської дійсності і сторін суспільно-політичного життя країни, в деяких випадках містилась їх різка критика, але в нього не було мети підриву чи ослаблення радянської влади.

Обвинувачення Стуса обґрунтовано частково його особистими показаннями, даними, що містяться в протоколах вилучення та огляду написаних Стусом письмових творів, а також показаннями свідків Селезненка, Дзюби, Калинець та інших.

Із аналізу цих доказів вбачається, що Стус дійсно займався виготовленням, зберіганням та розповсюдженням літератури, а також допускав усні висловлювання, в яких поширював свої думки та погляди на суспільно-політичну, економічну обстановку в країні, проявляв невдоволення матеріальними і духовними умовами життя радянських людей, національною політикою, критикував інші вади і деформації радянської дійсності, які мали місце в період існування радянської влади, виступав на захист окремих осіб, котрі, на його думку, були безпідставно засуджені за свої політичні переконання, вихваляв умови життя і демократичні принципи високо розвинутих капіталістичних країн, виступав на захист тих осіб, котрі, з його точки зору, правильно боролись за усунення суттєвих недоліків в суспільно-політичному житті нашої країни і прагнули зробити його кращим.

Видані докази не свідчать про те, що в літературних творах Стуса і його усних висловлюваннях містились заклики до підриву, повалення чи послаблення радянської влади.

Таким чином, в діях Стуса відсутній склад злочину, за який його засуджено.

Керуючись ст.ст.393, 394 КПК УРСР, Пленум Верховного Суду УРСР,-

П о с т а н о в л я є:

Протест Прокурора УРСР задовольнити.

Вирок Київського обласного суду від 7 вересня 1972 року та ухвалу судової колегії в кримінальних Справах Верховного Суду УРСР від 16 листопада 1972 року відносно Стуса Василя Семеновича скасувати, а кримінальну справу на підставі п.2 ст.6 КПК УРСР закрити за відсутністю в його діянні складу злочину.

Голова Верховного Суду УРСР

О.М.Якименко

Секретар Пленуму
3 Оригіналом
Управління
документального забезпечення
Верховного Суду України

В.Т.Маляренко

В.Ф.Я...